

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Український центр наукової медичної інформації та
патентно-ліцензійної роботи
(Укрмедпатентінформ)

І Н Ф О Р М А Ц І Й Н И Й Л И С Т

№ 123 – 2002

ПРО НОВОВВЕДЕННЯ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

УДК: 616.36.002:578:891

МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ
ПРЕПАРАТУ **ПРОТЕФЛАЗІД**
В ТЕРАПІЇ
ВІРУСНОГО ГЕПАТИТУ «С»

Випуск 10 по проблемі:
«Епідеміологія, інфекційні та
паразитарні хвороби»
Підстава: рішення вченої ради
Інституту епідеміології та
інфекційних хвороб АМН України
Протокол № 7 от 10.06.2002 р.

НАЧАЛЬНИКУ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ОБЛАСНОЇ (МІСЦЕВОЇ) ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Пропонується для впровадження в практику роботи лікувально-профілактичних закладів (амбулаторій та стаціонарів) методика застосування препарату “Протефлазід” для лікуванні хворих на вірусний гепатит С, яка розроблена та апробована в Інституті епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського АМН України.

Протефлазід (Екофарм, Україна) – рослинний екстракт, який містить флавоноїди гликозидів диких злаків *Deschampsia cespitosa* L. та *Calamagrostis epigeios* L. Препарат має антивірусну дію яка обумовлена індукцією ендогенного альфа- та гамма-інтерферону, підвищеннем активності макрофагальної системи, а також, біокоррегуючу дію - за рахунок покращення окисно-відновлювальних процесів в організмі, метаболізму в центральній нервовій системі, осмотичної резистентності еритроцитів.

Препарат застосовується орально (у вигляді крапель нанесених на цукор, або шматочок хліба). Одна крапля екстракта містить до 5 мкг флавоноїдних глікозидів. Препарат всмоктується у шлунку та кишках. Основна частина флавоноїдів розподіляється по органах і тканинах, проникає в інфіковані вірусом клітини і лише невелика частина розпадається при первинному проходженні через печінку. У дорослих період напіввиведення коливається в межах 7 - 9 годин, що обумовлює необхідність прийому препарату тричі на добу.

Схема застосування препарату Протефлазід у хворих на вірусний гепатит С:

- по 5 крапель через годину після їжі, тричі на день впродовж перших 3-х діб;
- по 10 крапель через годину після їжі, тричі на день впродовж 4- 6 місяців.
Максимальна добова доза для дорослих складає 30 крапель.

Терапевтична дія Протефлазіду при вірусному гепатиті обумовлює:

- відновлення функції печінки, зокрема, зменшення вираженості цитолітичного синдрому (активності аланін - та аспартатамінотрансфераз крові в 3 – 6 рази, гама-глютамінтронферази в 1.5 – 2 рази), та холестатичного синдрому (загального білірубіну в 4 – 8 разів) впродовж 4-х тижнів у 80.0 % хворих;
- зменшення вираженості та тривалості токсикозу, гепатолієнального синдрому у 82.0 % хворих впродовж 3 – 4 місяців;
- покращення функції кишково-шлункового тракту, зменшення дискінезій шлунка та жовчного міхура, диспептичних явищ з 2-го тижня лікування у 84.0 % хворих;
- зменшення інтенсивності вірусної реплікації у хворих в 2 – 4 рази впродовж 3-х місяців (дані дослідження крові методом ПЛР).

Терапевтична дія препарату за даними УЗД обумовлює відновлення фізіологічної структури печінки, зокрема паренхіми, зменшення запальних явищ, та фіброзу, запобігає можливості хронізації патологічного процесу.

Протефлазід може застосовуватись як монопрепарат у хворих з відсутніми клінічними проявами гепатаргії, так і в комплексі з патогенетичною терапією - при наявності гепатаргії та уражень других органів і систем, а також, в комплексі з іншими противіруніми препаратами.

На фоні препарату у 10–15% хворих з вираженим цитолітичним синдромом може спостерігатися короткочасне (впродовж 4 - 6-и діб) підвищення активності трансфераз, або рівня білірубіну, яке не впливає на динаміку позитивного перебігу хвороби.

При застосуванні Протефлазіду з алкоголем та наркотичними ліками можливе зниження його активності, небажані диспептичні порушення.

Противопоказанням до застосування Протефлазіду є виражений алергоз, гостра нирково-печінкова недостатність з анурією та енцефалопатією.

=====

Інформаційний лист складено за матеріалами галузевого ДІВ України

Укладачі:

Матяш В.І., Боброва І.А., Вовк А.Д., Шевчук В.Б., Власик Т.Л.,
Атаманюк В.П.

Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім.Л.В. Громашевського
AMN України